

Resocjalizacja z udziałem wojska

Wychowanie w wojsku jest nieodłącznym elementem szkolenia, wpływającym na kształtowanie postaw żołnierzy i ich stosunku do służby wojskowej a także otaczającej rzeczywistości. Dużą rolę przywiązuje się zwłaszcza do działań wychowawczych wobec żołnierzy trudnych, mających kłopoty z przystosowaniem się do służby. W tej dziedzinie z uwagi na częstą rotację kolejnych roczników poborowych zasilających szeregi wojska mamy już spore doświadczenie. Młodzi ludzie wywodzący się z różnych środowisk przynoszą ze sobą ich problemy, jak również ukształtowane poprzez nie postawy. Nierzadko pochodzą ze środowisk kryminogennych bądź młodzieżowych subkultur.

W tej sytuacji trafiając do wojska, oderwani od otoczenia, w zetknięciu z nowym nieznanym im światem najczęściej nie potrafią w sposób prawidłowy przystosować się do specyfiki służby wojskowej. W stosunku do nich oddziaływania wychowawcze łączy się z resocjalizacją. Podobne sytuacje polegające na kłopotach w przystosowaniu do środowiska występują w cywilu. Oczywiście ich uwarunkowania są diametralnie różne od uwarunkowań środowiska wojskowego, choć w tym względzie można również na tej płaszczyźnie doszukać się podobieństw. Resocjalizacja w takim wydaniu jest na pewno o wiele trudniejsza ze względu na konieczność prowadzenia pracy wychowawczej umożliwiającej jednostce powrót do normalnego życia i pracy zawodowej, a nie jak to się ma do wojska przystosowanie do uwarunkowań związanych ze specyfiką służby wojskowej. Ciekawym doświadczeniem w tej dziedzinie wychowania był zorganizowany w 7 Pułku Ułanów w Glinniku k. Tomaszowa Maz., pięciodniowy cykl zajęć resocjalizacyjnych dla młodzieży. Przy aprobacie przełożonych stworzono warunki umożliwiające organizację zgrupowania wychowanków z Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Łodzi, grupa wychowanków, która ze względu na trudności wychowawcze (wagary, picie alkoholu, kradzieże, rozboje itp.) poddana została procesowi resocjalizacji z udziałem wojskowych wychowawców. Cele, jakimi objęte zostało zgrupowanie, zakładały obok zapoznania z tradycjami jednostki i jej specyfiką, zajęcia kształtujące takie cechy jak: dyscyplina, poczucie odpowiedzialności za grupę, utożsamianie się z grupą, morale, wychowanie obronne i patriotyczne. Zajęcia obejmowały szkolenie patriotyczno-obywatelskie, szkolenie fizyczne, taktyczne, logistyczne, regulaminy, musztrę, wycieczkę historyczną. Zgrupowanie było również nowym cennym doświadczeniem nie tylko dla nas wychowawców wojskowych,

ale i opiekunów chłopców, panów Lecha Nowaka i Krzysztofa Kwiatkowskiego. Cele zostały osiągnięte, co zgodnie potwierdziły usatysfakcjonowane wyniki szkolenia obie strony. Umiejętnie kierowani wychowankowie wykazali się dobrym poziomem dyscypliny. Widoczne było także ich zaangażowanie w trakcie zajęć i chęć dorównania żołnierzom. Obie strony w równym stopniu przyznały, że warto w przyszłości organizować podobne szkolenia w czasie których zarówno wychowawcy wojskowi jak i pedagodzy ośrodków resocjalizacyjnych nabywają nowych umiejętności i doświadczeń w tej jakże trudnej pracy.

por. Sławomir Miszczuk, 7 Pułk Ułanów Lubelskich, Glinnik

Lanca, Tomaszów Mazowiecki 1997